

Sygnatura akt III U 1211/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Konin, dnia 03-04-2014 r.

Sąd Okręgowy w Koninie III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący - Sędzia – **SO Anna Walczak- Sarnowska**

Protokolant: Starszy sekretarz sądowy Lila Andrzejewska

przy udziale

po rozpoznaniu w dniu 03-04-2014 r. w Koninie

sprawy **A. W.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w P.**

o emeryturę górniczą

na skutek odwołania **A. W.**

od decyzji **Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w P.**

z dnia 31-10-2013r. znak: (...)

Zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje A. W. prawo do emerytury górniczej począwszy od daty złożenia wniosku

Sygn. akt **III U 1211/13**

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w P. Inspektorat w K. decyzją z dnia 31 października 2013 roku znak:(...) odmówił A. W. prawa do emerytury górniczej.

W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że wnioskodawca na dzień 1 stycznia 1999 roku udowodnił łącznie 24 lata, 9 miesięcy i 12 dni okresów składkowych i nieskładkowych wobec wymaganych 25 lat, w tym 3 lata, 2 miesiące i 24 dni okresów pracy górniczej wobec wymaganych 5 lat.

Od powyższej decyzji odwołanie złożył A. W. nie zgadzając się z treścią zaskarżonej decyzji i wniósł o uznanie okresu zatrudnienia w Fabryce (...) S.A. w K. od dnia 1 lipca 1987 roku do dnia 17 września 1992 roku jako pracy górniczej, albowiem w okresie tym pracował bezpośrednio przy udostępnianiu i wydobywaniu węgla brunatnego na odkrywce oraz wykonywał wszelkie prace remontowe, a więc praca ta była pracą górniczą i równorzędną z nią.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie i zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego, powołując się na argumentację zawartą w zaskarżonej decyzji, iż uwzględniono okres od 18 września 1995 roku do 30 października 1996 roku oraz od 1 listopada 1996 roku do 2 października 2013 roku, tj. łącznie 21 lat, 11 miesięcy i 7

dni na podstawie świadectwa wykonywania pracy górniczej i równorzędnej z pracą górniczą z dnia 21 czerwca 2013 roku wystawionego przez (...)Kopalnia (...)S.A. Odnosząc się do żądania podniesionego w odwołaniu o uwzględnienie okresu zatrudnienia w (...) S.A. organ rentowy wskazał, że nie znajduje ono uzasadnienia, albowiem brak jest podstaw do zmiany albo uchylecia zaskarżonego decyzji.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

A. W. urodził się w dniu (...).

W okresach od dnia 18 września 1995 roku do 30 października 1996 roku i od dnia 1 listopada 1996 roku pracował w Kopalni (...) S.A. na stanowiskach odpowiednio: mechanik maszyn i urządzeń górniczych na odkrywce oraz rzemieślnika wykonującego prace mechaniczne na odkrywce.

W okresie od dnia 19 maja 1978 roku do dnia 13 września 1995 roku A. W. pracował w Fabryce (...) S.A. w K.. W tym czasie w okresie od dnia 1 lipca 1987 roku do 17 września 1992 roku wykonywał pracę na stanowiskach: ślusarz, mechanik maszyn i urządzeń górniczych oraz stałych grup remontowych na odkrywce bezpośrednio przy udostępnianiu i wydobywaniu węgla brunatnego na odkrywce. Odwołujący pracował wówczas na rzecz (...) w K. przy remoncie koparek, taśmociągów, zwałowarek w oddziale remontowy – brygadzie 10 – 12 osobowej, w skład której wchodziły elektrycy, ślusarze, spawacze, niterzy. Nadzór nad prawidłowością prac sprawował inspektor kopalni. Kierownikiem zaś brygady był sztygar.

Wszystkie obowiązki A. W. wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

W dniu 2 października 2013 roku odwołujący wystąpił do ZUS o przyznanie emerytury wskazując, że nie jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego. Do wniosku A. W. dołączył świadectwo wykonywania pracy górniczej i równorzędnej z pracą górniczą z dnia 21 czerwca 2013 roku wystawione przez (...)Kopalnia (...) z siedzibą w K. oraz świadectwo wykonywania pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze z dnia 1 października 2012 roku wystawione przez (...) S.A. z siedzibą w K.. W świadectwie tym wskazano, że odwołujący A. W. w okresie od dnia 1 lipca 1987 roku do dnia 17 września 1992 roku wykonywał prace wykonywane bezpośrednio przy udostępnianiu i wydobywaniu węgla brunatnego na odkrywce wymienione w wykazie B, dziale IV, poz. 8, pkt 15.

Zaskarżoną decyzją z dnia 31 października 2013 roku, ZUS po rozpoznaniu wniosku i przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego odmówił odwołującemu prawa do emerytury górniczej wskazując w uzasadnieniu, że nie wykazał on wymaganego okresu pracy górniczej.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy w toku postępowania i aktach organu rentowego oraz w oparciu o zeznania odwołującego A. W. i świadków: W. P. oraz K. K..

Treść dokumentów, w oparciu o które Sąd ustalił powyższy stan faktyczny nie budzi wątpliwości.

Zeznania odwołującego oraz świadków należy uznać za wiarygodne, gdyż są ze sobą zgodne, logiczne i znajdują potwierdzenie w materiale dowodowym zgromadzonym w sprawie. W szczególności świadkowie wskazali na zakres i rodzaj prac, jakie wykonywał odwołujący w (...) S.A., a zeznania te zgodne są z twierdzeniami A. W..

Przedmiotem sporu w rozpoznawanej sprawie jest rozstrzygnięcie, czy praca odwołującego w (...) S.A. w okresie od dnia 1 lipca 1987 roku do dnia 17 września 1992 roku była pracą górniczą lub równorzędną z pracą górniczą, co w konsekwencji skutkuje przyznaniem mu prawa do emerytury górniczej. Organ rentowy uznał już bowiem za okres pracy górniczej lub równorzędną z nią okres 21 lat, 11 miesięcy i 7 dni, tj. pracy w (...) K..

Zgodnie z art. 50a ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 roku, Nr 153, poz. 1227 ze zm.), górnicza emerytura przysługuje pracownikowi, który spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) ukończył 55 lat życia;
- 2) ma okres pracy górniczej wynoszący łącznie z okresami pracy równorzędnej co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn,
w tym co najmniej 10 lat pracy górniczej określonej w art. 50c ust. 1;
- 3) nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego albo złożył wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku
w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

Zgodnie z kolei art. 50c ust. 1 ustawy, za pracę górniczą uważa się zatrudnienie:

- 1) pod ziemią w kopalniach węgla, rud, kruszców, surowców ogniotrwałych, glin szlachetnych, kaolinów, magnezytów, gipsu, anhydrytu, soli kamiennej i potasowej, fosforytów oraz barytu;
- 2) pod ziemią i przy głębieniu szybów w przedsiębiorstwach budowy kopalń określonych w pkt 1 oraz pod ziemią w przedsiębiorstwach
i innych podmiotach wykonujących dla tych kopalń roboty górnicze lub przy budowie szybów;
- 3) pod ziemią w przedsiębiorstwach montażowych, przedsiębiorstwach maszyn górniczych, zakładach naprawczych i innych podmiotach wykonujących dla kopalń określonych w pkt 1 podziemne roboty budowlano-montażowe, roboty przy naprawie maszyn i wdrażaniu nowych urządzeń; pracownikom zatrudnionym w tych przedsiębiorstwach, zakładach i innych podmiotach uznaje się za pracę górniczą te miesiące zatrudnienia, w których co najmniej połowę dniówek roboczych przepracowali pod ziemią;
- 4) na odkrywce w kopalniach siarki i węgla brunatnego przy ręcznym lub zmechanizowanym urabianiu, ładowaniu oraz przewozie nadkładu i złoża, przy pomiarach w zakresie miernictwa górniczego oraz przy bieżącej konserwacji agregatów i urządzeń wydobywczych, a także w kopalniach otworowych siarki oraz w przedsiębiorstwach i innych podmiotach wykonujących roboty górnicze dla kopalń siarki i węgla brunatnego, na stanowiskach określonych w drodze rozporządzenia przez ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki i ministrem właściwym do spraw Skarbu Państwa;
- 5) pod ziemią na stanowiskach dozoru ruchu oraz kierownictwa ruchu kopalń, przedsiębiorstw i innych podmiotów określonych w pkt 1-3, a także w kopalniach siarki i węgla brunatnego oraz w przedsiębiorstwach i innych podmiotach, o których mowa w pkt 4, na stanowiskach określonych w drodze rozporządzenia przez ministra właściwego do spraw gospodarki, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw Skarbu Państwa i ministrem właściwym do spraw zabezpieczenia społecznego;
- 6) w charakterze członków drużyn ratowniczych kopalń określonych w pkt 1 i 4, mechaników sprzętu ratowniczego tych drużyn oraz
w charakterze ratowników zawodowych w stacjach ratownictwa górniczego;
- 7) na stanowiskach maszynistów wyciągowych na szybach oraz na stanowiskach sygnalistów na nadszybiach szybów w kopalniach, przedsiębiorstwach i innych podmiotach określonych w pkt 1 i 2;
- 8) na stanowiskach pracy pod ziemią w nieczynnych kopalniach wymienionych w pkt 1;
- 9) na stanowiskach instruktorów zawodu w górniczych polach szkoleniowych pod ziemią oraz w kopalniach siarki i węgla brunatnego.

Zgodnie więc z art. 50c ust. 1 pkt 4 ustawy, za pracę górniczą uznaje się prace przy bieżącej konserwacji agregatów i urządzeń wydobywczych oraz w przedsiębiorstwach i innych podmiotach wykonujących roboty górnicze dla kopalń

siarki i węgla brunatnego, na stanowiskach określonych w drodze rozporządzenia przez ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki i ministrem właściwym do spraw Skarbu Państwa.

Aktem prawnym zawierającym taki wykaz stanowisk jest obowiązujące w dalszym ciągu w oparciu o art. 194 ustawy rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 23 grudnia 1994 roku w sprawie określenia niektórych stanowisk pracy górniczej oraz stanowisk pracy zaliczanej w wymiarze półtorakrotnym przy ustalaniu prawa do górniczej emerytury lub renty (Dz. U. z 1995 roku, Nr 2, poz. 8). Według § 2 tego aktu, za pracę górniczą w kopalniach węgla brunatnego oraz w przedsiębiorstwach i w innych podmiotach wykonujących roboty górnicze dla tych kopalń (...) uważa się okresy zatrudnienia na stanowiskach wymienionych w wykazie stanowiącym załącznik nr 2 do rozporządzenia. Stanowisko pracy, które zajmował wnioskodawca wymienione jest w załączniku nr 2 pod pozycją 11: mechanik maszyn i urządzeń górniczych na odkrywcę oraz mechanik zatrudniony w stałej grupie remontowej na odkrywcę.

Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 24 marca 1999 roku, sygn. II UKN 531/97 (OSNP 1999/5/188), stwierdził, iż o uznaniu za pracę górniczą zatrudnienia pracowników przedsiębiorstw montażowych, skierowanych do pracy w kopalni węgla brunatnego decyduje to, czy wykonują oni pracę na stanowiskach, na których zatrudnienie uważa się za pracę górniczą. Zdaniem Sądu decydujące znaczenie ma ocena, czy praca wykonywana na tym stanowisku jest w świetle obowiązujących przepisów pracą górniczą. Inaczej mogłoby to doprowadzić do sytuacji, w której pracownik przedsiębiorstwa montażowego wykonujący takie same prace na odkrywcę w kopalniach węgla brunatnego jak pracownik tejże kopalni, byłby w gorszej sytuacji - gdy chodzi o ocenę prawa do świadczeń emerytalnych.

Sąd w przedmiotowej sprawie zaprezentowany powyżej pogląd w pełni podziela. A. W. będąc zatrudnionym w (...) stale i w pełnym wymiarze czasu pracy pracował przy remoncie maszyn pracując bezpośrednio na odkrywcę. Jego praca była więc pracą górniczą w rozumieniu powołanego wyżej art. 50 c ust. 1 pkt 4 ustawy.

Należy też zauważyć, że będąc zatrudnionym w (...) K. – który to okres czasu pracy został przez organ rentowy uznany za okres pracy górniczej i równorzędnej – odwołujący wykonywał taką samą pracę jak w (...) S.A., tj. był mechanikiem maszyn i urządzeń górniczych oraz rzemieślnikiem wykonującym prace mechaniczne na odkrywcę. Odwołujący nie może być zatem traktowany gorzej niż pracownicy zatrudnieni w (...), w przypadku których ta sama praca jest uznawana za pracę górniczą.

A. W. ma ukończone 55 lat życia oraz legitymuje się wymaganym okresem pracy górniczej lub równorzędnej (27 lat, 1 miesiąc i 24 dni), w tym co najmniej 10 lat pracy górniczej określonej w art. 50c ust. 1 ustawy emerytalnej (w zasadzie okres zatrudnienia w (...) K. oraz sporny w (...) S.A.), a także nie jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego. W związku z tym spełnia on wszystkie przesłanki do przyznania prawa do emerytury górniczej.

Wobec powyższego, Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję i przyznał A. W. prawo do emerytury górniczej, począwszy od daty złożenia wniosku.

SSO Anna Walczak-Sarnowska